

Nordic Nuclear Energy AB
energy of the future, reliable, safe and sustainable

Regeringskansliet
103 33 Stockholm

Datum: 2025-04-15

Er ref: KN2024/01912
Vår ref: 2025-04-06 NNE-Remissvar SOU 2025:7
Vår handläggare: Göran Engberg
Telefon: 070 343 00 86
e-post: goran@nordicnuclearenergy.com

**Svar från Nordic Nuclear Energy AB (NNE) på remiss av
Kärnkraftsprövningsutredningens delbetänkande - Ny kärnkraft i Sverige –
effektivare tillståndsprövning och ändamålsenliga avgifter, SOU 2025:7 med
diarienummer KN2024/01912.**

I föreliggande skrivelse lämnas synpunkter från Nordic Nuclear Energy AB på
Kärnkraftsprövningsutredningens delbetänkande SOU 2025:7 med diarienummer
KN2024/0191

Bakgrund

Utredningen tar utgångspunkt i följande uppdragsspecifikation:

Utredaren ska bland annat:

- A Utreda hur tillståndsprövningen av kärnkraftsreaktorer enligt såväl lagen (1984:3) om kärnteknisk verksamhet som miljöbalken kan effektiviseras med tydlighet och korta provningstider som mål.
- B Se över ansökningsavgiften enligt förordningen (2008:463) om vissa avgifter till Strålsäkerhetsmyndigheten och föreslå de ändringar som behövs för ett ändamålsenligt avgiftsuttag som tar hänsyn till nya reaktortyper.
- C Analysera behovet av anpassning och utveckling av det befintliga kärnavfallsprogrammet för hantering av avfall från nya reaktorer.
- D Analysera och bedöma behovet av anpassning av regelverket för beredskaps- och planeringszoner och överföring av processparametrar för nya reaktorer på befintliga och nya platser.

Uppdraget om tillståndsprövning och avgifter (A & B) redovisades genom SOU 2025:7 den 15 januari 2025. NNE's svar är uppdelade i åtta underavsnitt enligt nedan.

En generell kommentar är att SOU verkligen har gjort ett gediget arbete och gett oss en grund att jobba vidare på för att vi slutligen ska kunna skapa en "optimal" tillståndsprövningsprocess inför uppförandet av ny kärnkraft, både i form av storskaliga reaktorer samt med större hänsyn till de mindre komplexa MMR reaktorerna.

Innehåll

- #0. Generellt
- #1. Ett Snabbspår
- #2. Nationellt typgodkännande (NTG) för MMR
- #3. Avgifterna och tiderna
- #4. Proven (reaktor)design
- #5. SSM's nya föreskrifter
- #6. Process för riskbedömning
- #7. Arbeta efter ett koncept – se projektiden från höger till vänster

#0. Generellt

Det är mycket bra att den svenska processen för licensiering och miljöprövning av kärnkraftverk förändras. Att ansvaret för den nukleära prövningen läggs hos den myndighet som sitter på den nukleära kompetensen och ansvaret för den icke nukleära prövningen hos miljödomstolen som bara prövar miljöpåverkan utanför kärntekniklagen. Tidigare process har varit osäker och mycket tidskrävande för alla parter.

Kommentarer till bakgrund ovan

Målet avseende punkten A ovan hur tillståndsprövningen av kärnkraftsreaktorer kan effektiviseras med tydlighet och korta prövnings tider som mål. Vi anser att detta har utreds men att utredningens förslag **ej är tillräckligt tydliga** och **att prövningstiden ej är tillräckligt kort**. Vi föreslår att målsättningstider utarbetas och som tydligare tar hänsyn till den varierande komplexiteten avseende reaktortyp, teknisk mognadsgrad mm.

- Stora reaktorer med effekt överstigande 600 MW och som tidigare finns i Sverige borde målsättningstiden vara ca ett år. Myndigheten bör kunna efter ca en månad ge besked att ansökan är komplett.
- Avseende reaktorer i storleken 300 MW - 600 MW bör målsättningstiden anpassas efter hur färdigutvecklad tekniken anses vara vid ansökningstillfället.
- För Micro Modulära Reaktorer, MMR, föreslår vi en målsättningstid på ca en månad men att det skall föregå framtagning av ett Nationellt typgodkännande. Vi hänvisar till punkt #2 nedan.

Målet avseende punkten B ovan är att föreslå ändringar som behövs för ett ändamålsenligt avgiftsuttag som tar hänsyn till nya reaktortyper. Vi anser inte att utredningen i tillräcklig grad anpassat avgiftsuttagen till en ändamålsenlig nivå. Denna avgift läggs även ovanpå den timavgift som SSM använder sig av. De avgifter som föreslås försvårar avsevärt möjligheten att vitalisera den svenska kärnkraftsflottan och försvårar införandet av innovativa lösningar.

Vi kan inte se att utredningen når fram till den målsättning som uttalades av Regeringen och som låg till grund för utredningen.

Då det gäller översynen av handläggningstider så bör en sådan process analyseras utifrån rimliga tider och avgifter och sedan arbeta uppströms med analysen, dvs från målsättningstiden slutdatum till start av att behandla ansökan. Detta skapar fokus på färdigställande. Idag verkar det som att utredningen arbetat extrapolerat från start till slut. Den arbetsmetoden är tämligen vanlig men då försvåras förmågan att vara kreativ och innovativ, vilket är en nödvändighet för att nå uppdragsmålen men framför allt få en modern process på plats utan att säkerheten äventyras.

Vid sammanslagningen av ASEA och Brown Boveri tillämpades i Sverige en metod som kom att benämnas T50. Den syftade att minska genomloppstider med minst 50% i ABBs organisationer i Sverige. Vi föreslår att samma tillvägagångssätt används avseende dessa tillsyningsprocesser. Det kommer att ge mycket mer effektiva och precisa lösningar än den metod som utredningen tillämpat.

Lag om principbeslut

Mycket bra att det politiska ställningstagandet kommer tidigt i tillståndsprocessen. Det ger alla inblandade en rättssäker och stabil bas innan större investeringar startar. (Sid 127). Bra att principbeslut har företräde före Miljöbalken 3-4 kapitlet och bra med principer för överklagande med kammarrätt och prövningstillstånd.

Vissa förbättringar föreslås:

- Antytt innehåll i ansökan är bristfälligt med avseende på regeringens beslut. Sökanden bör ange i vilka avseenden verksamheten som ansökningen avser är samhällsviktig och vilka värden som tillförs för att dra denna slutsats.
- För att säkerställa enhetlighet och transparens i bedömningen av samhällsnytta föreslås att nationella riktlinjer utarbetas. Dessa riktlinjer bör ange tydliga kriterier för hur samhällsviktiga verksamheter värderas, det system som tillämpas i Storbritannien kan ge vägledning. Detta skulle öka förutsägbarheten och rättssäkerheten i tillståndsprocessen.

Förfarandet för myndigheters yttranden bör förtydligas. Identifierade förbättringspotentialer:

(1) Begreppet 'myndighetens principiella inställning' är otydligt, särskilt utan nationella riktlinjer.

(2) Avsaknaden av krav på samråd mellan myndigheter med överlappande ansvarsområden riskerar att leda till motstridiga yttranden och förlängd handläggningstid.

Följande åtgärder/påbud A och B nedan föreslås som lösning:

A – Riksdagen utfärdar, på regeringens förslag, nationella riktlinjer för bedömning av samhällsviktiga verksamheter.

B – Lagen föreskriver att berörda myndigheter ska samråda och lämna ett gemensamt yttrande till regeringen.

Tidsgränsen på fem år för principbeslutets giltighet i 1 kap. 16 § bör omprövas. Med hänsyn till principbeslutets långsiktiga karaktär och betydelse föreslås att tidsgränsen förlängs eller tas bort. Förfaranden för omprövning vid förändrade förhållanden finns redan i 17 § och 18 §. Som jämförelse kan nämnas att den brittiska GDA-processen har en giltighetstid på 10 år.

En detalj: I 2 kap. 4 § anges att handlingar ska skickas till Strålsäkerhetsmyndigheten, med hänvisning till 1 kap. 10 §. Denna hänvisning är felaktig, eftersom 1 kap. 10 § inte nämner Strålsäkerhetsmyndigheten. Detta bör korrigeras.

Justeringar i KTL

På sidan 55 anges tre steg för tillstånd. Det bör förtydligas om detta även gäller modernisering av befintliga anläggningar. Samordning krävs med pågående utredning om KTL. Varje steg i processen behöver tydligt definierade beslutsunderlag, vilket kan kräva justering av föreskrifter.

Ändringarna i 13 §, som föreslår att tillståndshavaren ska kunna uppfylla sina skyldigheter genom att 'se till att' en organisation finns, snarare än att själv inneha den, väcker frågor om ansvar och kontroll. Detta är nära kopplat till reglerna för tillståndsöverföring i 14 a §. För att säkerställa att ansvarsfördelningen är tydlig och fungerande, krävs en gedigen erfarenhetsbaserad utvärdering. Hänvisningar till befintliga lagar är otillräckliga, eftersom dessa inte adresserar de specifika utmaningar som de föreslagna ändringarna innebär. En noggrann analys av kunskaps- och beslutsprocessen är nödvändig.

Utredningen (s. 144–145) framhåller att nya kärnkraftsaktörer kan sakna erfarenhet, vilket ökar osäkerheten kring ansvarsfördelningen. Därför är det problematiskt att införa nya, icke-verifierade ansvarslösningar. Det är också problematiskt att tillståndshavare antas ha begränsad kunskap, samtidigt som de bär fullt ansvar för verksamheten. En grundlig analys av organisationsmodeller som garanterar säkerhet och strålskydd är nödvändig. Sidan 147 kontrasterar mot s. 144, medan s. 148–149 ger bra info tydliggör tillståndshavares krav. Sidan 150 väcker frågor om ansvarsfördelning, vilket visar behovet av att klargöra ägarens ansvar i relation till tillståndshavarens.

På sidan 150 i utredningen står att tillstånd enligt kärntekniklagen endast gäller tillståndshavaren – inte den formella ägaren av reaktorföretaget, marken eller byggnaderna. Även om detta stämmer juridiskt, speglar det inte alltid verkligheten. I praktiken bedöms ägarens förmåga att säkerställa att tillståndshavaren har nödvändiga resurser och beslutsmandat. Om ägaren begränsar detta, exempelvis

organisatoriskt eller ekonomiskt, kan tillståndets giltighet ifrågasättas. Det finns konkreta exempel på detta. Även avsnitt 5.1.3 om tillståndsoverföring är relevant här.

Svenska procedurer

De leverantörer som i dagsläget finns tillgängliga är flertalet internationella. För att underlätta diskussionen och minska risken mellan myndighet, kraftbolag och leverantörer behöver man använda vedertagna internationella begrepp, definitioner och procedurer. Procedurerna är väl beprövade. De minskar genom att alla är familjära med dem licensieringsrisken och driver inte kostnaden. De som beskrivs i SSM's handbok skulle komplicera licensieringen. (Sid 108)

Internationell utblick

Av de exempel som nämns i den internationella utblicken var det endast den finska processen som var konkurrensutsatt. Där deltog sex olika reaktortyper i utvärderingen. (Sid 162)

Kommunalt veto

Bra att det kommunala vetot finns kvar och att beslutet kommer tidigt. Det går inte att uppföra ett kärnkraftverk om kommunen motsätter sig det. (Sid 206)

Serviceskyldighet

Allmänna utgångspunkter om serviceskyldighetens omfattning. När man läser SOU fås lätt känslan att SSM ska hjälpa leverantören att konstruera. Det kan inte anses ingå i SSM's granskande uppdrag att delta i konstruktionsarbetet. Det är leverantörens ansvar och uppdrag. Inte heller ska SSM behöva utföra omfattande analyser eller verifieringar för att underbygga sitt ställningstagande (sid 241 och 242). Vi föreslår att detta behöver förtydligas.

Möjlighet till förhandsbesked

Denna möjlighet är utmärkt.

Det anges i utredningen på sidan 244:

”Förhandsbesked ska kunna begäras såväl av en presumtivsökande som av andra aktörer eller leverantörer för att få en bedömning av om det finns förutsättningar att uppfylla kraven på säkerhet och strålskydd. Förhandsbesked kan inte sökas för befintliga verksamheter.”

Hur bedöms om en sökande, en aktör, har förutsättningar att uppfylla kraven på säkerhet och strålskydd? Vilka krav ställer man både på kund och tänkbara platser?

Typgodkännande avseende MMR

NNE ser fördelar i att minska nödvändigt granskningsarbete vid typgodkännande i avseende MMR, genom att tillsammans med flera EU-länder dela upp granskningsarbetet.

#1. Ett Snabbspår - dvs en organisation som har mångårig erfarenhet av att beställa, bygga och driva kärnkraftverk kan inte ställas på liklinje som till exempel en energi-intensiv industri som överväger att investera i SMR/MMR eller någon annan operatör.

Återanvändning av ett annat lands granskning

IAEA konstaterar att man bör kunna återanvända ett annat lands granskning men att det inte är tänkt att ersätta landets granskning. Det är bra då det minskar landets arbetsinsats i samband med licensiering. Det är samtidigt problematiskt då det inför en svårdefinierad osäkerhet som kan vara mycket svår att hantera i ett avtal. (Sid 171)

Ekvivalensfrågan

Utredningen lyfter behovet av myndighetssamverkan för effektivare tillståndsprövning, särskilt för SMR, men resonemanget gäller alla anläggningstyper.

Tillståndsprövningen i Sverige bör beakta att nya anläggningar ofta redan kan ha granskats av erkända myndigheter i andra länder. Om ekvivalens i krav och deras tillämpning kan påvisas, bör tidigare utvärderingar kunna utnyttjas för att förenkla och snabba upp processen. Både myndigheter och sökande bör ha god kännedom om svenska krav och hur dessa förhåller sig till internationella motsvarigheter, samt kunna motivera eventuella unika svenska krav – även när det gäller formatet för att visa ekvivalens.

För anläggningar med beprövad teknik från utländska leverantörer bör tillståndsprövsprocessen enligt Kärntekniklagen i större utsträckning bygga på verifierad ekvivalens. Att omarbeta en säkerhetsredovisning, SAR, enbart för att passa ett svenskt format, trots likvärdiga krav, innebär onödiga kostnader och förseningar. Fokus bör i stället ligga på att bekräfta ekvivalens och hantera svenska särfrågor. Just för det initiala tillståndet bör detta vara tillräckligt och nöjaktigt. Tillståndshavaren ska däremot se till att skapa en ekvivalent SAR enligt svenskt format när anläggningen tas i drift.

Utredningen (s. 200) anger att processen kan ta upp till tio år, men detta är inte motiverat när det finns omfattande tidigare granskningar. Att nyttja internationellt godkända SAR och utvärderingar är avgörande för att påskynda tillståndsprövningen – särskilt för standardiserade SMR och MMR.

Möjlighet för en tidig värdering

Bör inte bara gälla nya reaktortyper utan alla andra konstruktioner som inte är godkända mot svenskt regelverk. (Sid 157)

Förhandsbesked

Att det införs ett frivilligt moment med förhandsprövning är mycket bra. Sett ur ett leverantörsperspektiv är det mycket värdefullt. Alla konstruktioner innehåller kompromisser mellan krav och val av konstruktion. Att få diskutera kritiska

designförslag med myndigheten och få ett bindande utlåtande är mycket värdefullt för den följande färdigställande processen.

Det behöver dock påpekas att möjligheten kommer ställa större krav på myndighetens tillgång till kompetens tidigt i licensieringsprocessen. (Sid 196)

Det pågår ett intensivt arbete mellan leverantör och ägare/operatör innan kontraktet för anläggningen skrivs och en slutlig (P)SAR lämnas in. Ett bindande förhandsbesked kommer att underlätta hanteringen. Kraftbolaget har valt leverantör. Pris och tidsplan är kontrakterade givet en specifik design. Ansvar för kvarstående licensieringsrisker är fördelade i avtalet. Den valda leverantören sitter med skarpa offerter från underleverantörer för stora delar av leveransen där underleverantören binds upp till både pris och tidplan. Byggherre är vald, troligen villkorat, kontrakterad utgående från en given design, pris och tidplan. I samband med kontrakt beställs många av de delar som ligger på kritisk linje såsom reaktortank, Reactor Coolant Pumps, de mera komplicerade rörinstallationerna och bygge. Det är mycket lättare att ändra detta innan ett avtal skrivs. (Sid 151)

De områden som SOU nämner som lämpliga för en förhandsgranskning är anläggningsplats, organisation och tekniska lösningar hos anläggningskonceptet.

Att få myndighetens synpunkter på förläggningsplatsen är mycket bra. Förläggningsplatsen är, speciellt om den är belägen nära bebyggelse, mest politisk och ekonomisk risk. Det kan därför vid förläggning på andra platser än redan existerande platser, speciellt vid placering nära tätbebyggt område vara lämpligt att ta med den i det politiska principbeslutet så att förutsättningarna för projektet är låsta.

Organisationsfrågor kan hanteras under projektets gång. Tekniska synpunkter kan ha stor inverkan på projektgenomförande, kostnad och tidplan, vilket diskuteras vidare nedan.

När STUK genomförde vad som kan sägas vara en förhandsprövning för Finland 5 (nuvarande OLIII) var det sex anläggningar som prövades. Det är möjligt att ett flertal av olika reaktortyper kommer att offereras i en kommersiell upphandling i Sverige. Finns det en plan hos SSM för att säkra upp de resurser och kompetenser som troligen kommer att krävas för hantera förhandsprövning för ett möjligt större antal olika reaktortyper?

Finns det regler och föreskrifter framtagna, för vilka en viss reaktortyp ska uppfylla för att få ett förhandsbesked? Ett förhandsbesked är ju bindande i fem år, vilket ger kraftbolag och leverantörer en stabil bas för fortsatta nödvändiga överenskommelser, varför det skulle underlätta med vilka krav som ska gälla för att en förhandsgranskning ska gå igenom.

#2. Nationellt typgodkännande (NTG) för MMR

Sammanfattning av fördelar för de olika aktörerna

En mer komplett beskrivning över de olika fördelarna presenteras i en komplett rapport som kan tillställas utredarna.

Generellt

Sammanfattningsvis kan nationellt typgodkännande för mikro-modulära reaktorer främja teknisk innovation, ekonomisk tillväxt, och miljömässig hållbarhet samtidigt som det stärker nationell säkerhet och energitillförlitlighet.

Dessutom kan ett nationellt typgodkännande av mikro-modulära reaktorer leda till en snabbare, säkrare, och mer kostnadseffektiv implementering av kärnenergi, vilket har potentiella fördelar för både ekonomin och miljön.

Tillståndsgivande myndighet

Ett nationellt typgodkännande för MMR erbjuder betydande fördelar för den tillståndsgivande myndigheten genom att öka säkerheten, förbättra effektiviteten, ge bättre resursallokering, stärka relationerna med intressenter, främja innovation och utveckling, hantera miljörisker och underlätta internationellt samarbete.

Mark- och miljödomstolar

Ett nationellt typgodkännande för MMR innebär betydande fördelar för Sveriges Mark- och miljödomstolar genom att öka rättssäkerheten, effektivisera rättsprocesserna, förbättra miljöskyddet, stärka samarbetet med andra myndigheter, spara kostnader, öka kompetensen, främja innovation och minska konfliktnivån.

Kommunal detaljplanering

Sammanfattningsvis innebär ett nationellt typgodkännande av MMR för den kommunala detaljplaneringen att kommunerna får tydliga och standardiserade riktlinjer att följa, vilket underlättar och effektiviserar planeringsprocessen. Det skapar också förutsägbarhet och ökar säkerheten, vilket i sin tur attraherar investeringar och främjar hållbar utveckling.

Beställaren

För beställarsidan innebär ett nationellt typgodkännande av MMR fördelar som inkluderar ökad säkerhet, ekonomiska besparingar, snabbare implementering, förbättrad energiprestanda, miljömässiga fördelar, och bättre energisäkerhet för beställarsidan.

Leverantörer av MMR

Ett nationellt typgodkännande ger fördelar för leverantörerna som sträcker sig över ekonomiska, operativa, regulatoriska och marknadsrelaterade områden, vilket gör det till en mycket attraktiv möjlighet för leverantörer av mikro-modulära reaktorer

Lagar och föreskrifter som påverkas av nationellt typgodkännande

Sammanfattningsvis skulle ett nationellt typgodkännande av MMR påverka flera lagar och föreskrifter i Sverige, särskilt de som rör kärnsäkerhet, energiproduktion, miljöskydd, planering och säkerhetsskydd. Det skulle kräva att MMR uppfyller strikta

krav och föreskrifter för att vara tillåtna att användas i Sverige och skulle påverka olika aspekter av samhället och den offentliga förvaltningen.

Tänkbara granskningskriterier

Sammanfattningsvis är de viktigaste kriterierna för ett nationellt typgodkännande av MMR att säkerställa högsta nivåer av:

- säkerhet
- regulatorisk överensstämmelse
- miljömässig hållbarhet
- teknisk prestanda
- ekonomisk genomförbarhet
- operativ flexibilitet
- en stark säkerhetskultur
- tillförlitlighet
- nödlägesberedskap
- offentlig transparens
- innovationspotential

Dessa kriterier säkerställer att MMR blir säkra, effektiva, och hållbara för både leverantörer, beställare och samhället.

Dessa fördelar sammantaget ger så stora fördelar att en mer noggrann utredning bör snarast initieras och med en tydlig och fokuserad tidplan.

En MMR är en i sammanhanget liten reaktor, mer att liknad vid en serietillverkad maskin, som kan levereras komplett uppbyggd från tillverkarens fabrik och därefter i princip "omedelbart" tas i drift.

Vi tror utredarna inte riktigt insett att MMR de facto är att mer likna vid synnerligen enkel reaktor som bygger på passiv säkerhet och därför inte heller dragit i särprocesserna tillräckligt gällande storskaliga reaktorer, SMR å ena sidan och MMR å andra sidan.

#3. Avgifterna och tiderna

Avgifterna känns fortfarande orimliga och försvårar för tillkomsten av reaktortyper, av typen MMR. Detta tillsammans med föreslagna granskningstider på upp till 3 år. För en teknik som varit i samhällets tjänst i mer än 80 år. Det blir lite av att en blind leder en blind. En tydlig separation behövs härvidlag. En MMR är mer som en serietillverkad maskin, medan en storskalig reaktor däremot fortfarande är en storskalig reaktor.

#4. Proven (reaktor)design och redan godkända sajter

Redan godkända platser såsom Barsebäck, Forsmark, Oskarshamn och Ringhals bör i princip kunna handläggas snabbt med gällande miljöprövningar etc som grund. Det som behöver adderas är en säkerhetsanalys för den nya anläggningen. I princip innebär det att en hel del av existerande SAR kan kopieras och endast det som är nytt läggs till.

#5. SSM's nya föreskrifter

Hur arbetas de in i de nya tillståndprocesserna? Hur kommer de påverka kommande tillståndprocesser?

#6. Process för riskbedömning

Detta görs för varje leverantör och underleverantör, däribland processer för exportkontroll. Hur kan en sådan göras effektivt? Man kan likna denna punkt med en säkerhetsprövning där SÄPO är en av instanserna. Risker är att SÄPO kan bli väldigt belastat, speciellt i dagens geopolitiska "röra". Vad kan man göra för att få denna process att bli så kort som möjligt? Tyvärr är det en möjlig flaskhals, då både leverantörer och alla underleverantörer ska säkerhetsprövas. Befintliga säkerhetsprövningar bör kunna nyttjas. En annan faktor är att säkerhetsprövning rentav går ned på individnivå, dvs att alla anställda/konsulter etc också kommer att behöva säkerhetsprövas. Det i sin tur kommer att öka belastningen ännu mer på granskande myndigheter, såsom exempelvis SÄPO.

#7. Arbeta efter ett koncept - se projekttiden från höger till vänster

Detta innebär att man jobbar med (kalender)tid från höger till vänster. Exempel: Det beslutas att leverantör X ska bygga en ny reaktor + turbinanläggning. Idrifttagandet planeras ske 6 år efter beställning. Kan då en fast tidplan då skapas från höger till vänster för de olika delarna i tillståndprocessen? Dvs man talar om att så här kommer det se ut för hela processen, samt att det inte ska vara tillståndprocessen som sätter begränsningarna (i hur lång tid det tar från beställning till idrifttagande).

Man skapar alltså en process där det endast är beställare och leverantör som kan sätta begränsningarna, dvs det är upp till dessa att jobba effektivt. Myndigheternas ansvar blir att se till att man har kompetens och bemanning att klara fastställda tidsramar för tillstånden, leverantörernas ansvar blir att bemanna sin organisation att klara tidsplanen och dito gäller förstås för beställaren.

Avslutningsvis

NNE vill upprepa det som vi skrev inledningsvis att SOU verkligen har gjort ett gediget arbete och gett aktörer en grund att jobba vidare på för att vi slutligen ska kunna skapa en "optimal" tillståndprocess inför uppförandet av ny kärnkraft, både i form av storskaliga reaktorer samt med större hänsyn till de mindre komplexa MMR reaktorerna.

Stora reaktorer med effekt överstigande 600 MW och som tidigare finns i Sverige borde målsättningstiden vara ca ett år. Myndigheten bör kunna efter ca en månad ge besked om att ansökan är komplett.

Avseende reaktorer i storleken 300 MW - 600 MW bör målsättningstiden anpassas efter hur färdigutvecklad tekniken anses vara vid ansökningstillfället.

För Micro Modulära Reaktorer, MMR, föreslår vi en målsättningstid på ca en månad men att det skall föregå framtågning av ett Nationellt typgodkännande.

Avgifterna känns fortfarande orimliga och försvårar för tillkomsten av reaktortyper, av typen MMR. Detta tillsammans med föreslagna granskningstider på upp till 3 år. För en teknik som varit i samhällets tjänst i mer än 80 år. Det blir lite av att en blind leder en blind. En tydlig separation behövs härvidlag. En MMR är mer som en serietillverkad maskin, medan en storskalig reaktor däremot fortfarande är en storskalig reaktor.

Av de leverantörer som i dagsläget finns tillgängliga är flertalet internationella. För att underlätta diskussionen och minska risken mellan myndighet, kraftbolag och leverantörer behöver man använda vedertagna internationella begrepp, definitioner och procedurer.

Redan godkända platser såsom Barsebäck, Forsmark, Oskarshamn och Ringhals bör i princip kunna handläggas snabbt med gällande miljöprövningar etc som grund.